

De ondergang van de Engelse (en Duitse?) auto-industrie

(Of: “Wat kunnen wij als Europeanen hiervan leren?”)

Kunt u zich nog herinneren dat het Verenigd Koninkrijk ooit een bloeiende auto-industrie had? Met merken als Austin, Morris, Wolsley, MG, Rolls-Royce, Jaguar, Triumph, Landrover, Vauxhall, Rover en vele anderen. Ook vanuit de US leverden Ford, Chrysler en GM, hun bijdragen, o.a. in de vorm van de Ford Cortina en de Anglia. De iconische auto's uit vroegere tijd waren natuurlijk de Austin Mini, de Rolls-Royce Silver Shadow, Jaguar E-Type en de Landrover om er maar een paar te noemen.

Wat is hier nu nog van over? Niet veel, een groot deel van de productie en ontwikkeling is of verdwenen of overgeheveld naar andere Europese landen. Uitzondering is MG waarvan de Chinezen de rechten gekocht hebben om onder die naam zelf elektrische auto's te bouwen en in Europa te verkopen.

Hoe is dit nu zo gekomen vraagt u zich misschien af? Daar heb ik wel een mening over, want dit gebeurde in de tijd dat ik me voor auto's begon te interesseren en deze gebeurtenissen op de voet volgde..

Als eerste innovatie. Als u ooit in een Engelse fabriek geweest bent in de 70/80-tiger jaren, zal het u waarschijnlijk opgevallen zijn dat de tijd daar vrijwel stil gestaan heeft. Een bijzonder hiërarchische bedrijfscultuur die overwegend conservatief was en vooral niet gericht op innovatie met de daarbij behorende veranderingen. Ook de vakbonden deelden in deze behoudzucht. Vernieuwing was vrijwel onmogelijk, stel je voor dat er functies zouden vervallen en mensen zich zouden moeten omscholen, of erger, ander werk zoeken. Nu is dat laatste bijzonder vervelend voor de mensen die dit overkomt, maar het alternatief, een instortend bedrijf, lijkt me erger.

Toch is dit precies wat er gebeurde, naast een halsstarrige houding van de verschillende directies heeft de koppigheid van de Engelse vakbonden met veel stakingen ertoe geleid dat als eerste de productie flink afnam. Wat erger was, door de vele stakingen en de slechte motivatie van het personeel nam de kwaliteit en daardoor de betrouwbaarheid van de wel geproduceerde auto's in rap tempo af. Dit leidde er weer toe dat de vraag naar Engelse auto's dramatisch daalde. Toen ook nog de Conservatieve regering zich ermee ging bemoeien door de verschillende merken te dwingen samen te gaan was het hek van de dam. De hierbij ontstane interne strubbelingen hebben het laatste restje innovatie de das om gedaan. De merken die nu nog bestaan zijn vrijwel allemaal in buitenlandse handen.

De moraal van dit verhaal? Blijf innovatief! Probeer zoveel mogelijk voorop te lopen met zowel product- als wel productie innovaties.

“Dat dit niet begrepen wordt zien we in de auto-industrie terug, getuige de paniek die nu schijnbaar leeft binnen het Volkswagen concern.”

Dit werd in diezelfde tijd uitstekend gedemonstreerd door de Duitse auto-industrie. Afgezien van Volkswagen die veel te lang op zijn Kever leunde innoveerden de andere Duitse merken wel waardoor zij de Engelse auto-industrie al snel overvleugelden. Bij het Engelse debacle stonden de Duitse auto merken dan ook vooraan om de overgebleven pareltjes voor een prikje op te kopen.

Dit geldt natuurlijk niet alleen voor de auto-industrie, elke industrie zal hieraan moeten geloven. Dat deze les in Europa niet goed begrepen wordt komen we nu dagelijks in het nieuws tegen. Zelfs de econoom Mario Draghi, ooit president van de Italiaanse bank, later president van de Europese bank en Premier van Italië, bevestigt dit in zijn 'European competitiveness report'.

Dat dit niet begrepen wordt zien we in de auto-industrie terug, getuige de paniek die nu schijnbaar leeft binnen het Volkswagen concern.

Omdat ze vergeten zijn op tijd te innoveren in elektrische auto's voelen zij de hete adem van de Chinese automakers in hun nek. Nu het (bijna) te laat is ontstaan er paniek reacties bij zowel de directie als de vakbonden en ondernemingsraad. De directie wil krimpen, de vakbonden willen niet wijken en nu is het wachten op de Duitse regering om te zien of de Duitse auto-industrie de Engelse op de voet volgt.

Kijken we naar het actuele Europese plaatje dan valt op dat met de politieke opkomst van de populistten we als Europa afglijden naar bestuur dat zich op zichzelf, lees elk landje voor zich, richt en vooral de blik intern gericht houdt.

Verandering en innovatie worden gemeden want men wil terug naar dat gevoel van 'toen', toen was alles beter.....

Mij lijkt dit geen houdbare houding als we tenminste niet onze welvaart en sociale veiligheid willen verspeelen. Kapers liggen er genoeg op de kust, kijk maar naar de US met hun Big Tech en China met zijn auto-industrie om er maar een paar te noemen.

Laten we ons door politici geen zand in de ogen strooien met mooie verhaaltjes en oneliners maar laten we ons leiden door wat er in de wereld werkelijk gebeurt en daarop reageren.

Jan W. Veltman

Reageren?

jan.w.veltman@technology2success.nl

